

Vonnisnummer / Griffennummer 2019 / 2695
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 27 mei 2019
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket Dossiernummer 18A004241 Notitienummer parket

rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BEKLAAGDE(N) :

003620

geboren te : op
van Belgische nationaliteit
bediende
wonende te

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester Jongbloet Pieter, advocaat te Leuven.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A,

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 6 al.1 van Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en artikel 5.2.1§6, al. 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en bijlage 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II),

door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting die behoort tot de eerste of tweede klasse te hebben geëxploiteerd,

namelijk een inrichting ingedeeld onder volgende rubrieken :

- 1 Te** in de periode van 3 juni 2014 tot en met 3 mei 2016
rubriek 9.4.3.b).1° van Bijlage 1 bij Vlarem II : "Inrichting voor grote zoogdieren, inzonderheid paarden en runderachtigen, waarin andere grote zoogdieren dan varkens of mestkalveren gefokt of gehouden worden, in een woongebied met landelijk karakter, met plaatsen voor 10 tot en met 200 gespeende dieren" (klasse 2)
- 2 Te** in de periode van 3 juni 2014 tot en met 14 juli 2018
rubriek 28.2.a).3° van Bijlage 1 bij Vlarem II : *Opslagplaats van dierlijke mest in een woongebied met landelijk karakter, met een capaciteit van meer dan 100 m³ tot en met 1000 m³* (klasse 2)
- 3 Te** in de periode van 3 juni 2014 tot en met 14 juli 2018
rubriek 28.2.a).4° van Bijlage 1 bij Vlarem II : "Opslagplaats van dierlijke mest in een

ander gebied dan agrarische gebieden en woongebied met landelijk karakter, met een capaciteit van meer dan 500 m³ (klasse 1)

- 4 Te op 5 mei 2015
rubriek 2.1.2.c) van Bijlage 1 bij Vlarem II : "Opslag en overslag van afvalstoffen die niet aan verwerking gebonden zijn : meer dan 1 ton asbesthoudend afval". (klasse 1)
- 5 Te in de periode van 3 juni 2014 tot en met 14 juli 2018
rubriek 2.1.2.b) van Bijlage 1 bij Vlarem II : "Opslag en overslag van afvalstoffen die niet aan verwerking gebonden zijn : meer dan 1 ton tot maximaal 100 ton andere afvalstoffen dan vermeld in c) en d)" (klasse 2) , meer bepaald opslag van schroot en voertuigwrakken, opslag van houtafval
- 6 Te in de periode van 3 juni 2014 tot en met 14 juli 2018
rubriek 2.3.6.b).2° van Bijlage 1 bij Vlarem II: "Stortplaats categorie 2 : stortplaats voor hoofdzakelijk organisch niet-gevaarlijke afvalstoffen " (klasse 1), meer bepaald rollen van afgedankt grasmaaisel
- 7 Te in de periode van 3 juni 2014 tot en met 14 juli 2018
rubriek 2.3.6.b).3° van Bijlage 1 bij Vlarem II : "Stortplaats categorie 2 : stortplaats voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met een laag organisch/bio-afbreekbaar gehalte" (klasse 1), meer bepaald plastic folie
- 8 Te in de periode van 3 juni 2014 tot en met 14 juli 2018
rubriek 2.3.6.a).1° van Bijlage 1 bij Vlarem II : "Stortplaats categorie 3 : stortplaats voor inerte afvalstoffen" (klasse 1), meer bepaald bouwpuin

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

De feiten voor zover gepleegd voor 23 februari 2017 omschreven als inbreuk op artikel 4§1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

B.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 72 van Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en artikel 5.4.9.§1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake

milieubeleid,

door als exploitant van een inrichting de algemene, sectorale en/of bijzondere milieuvorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald, de hierna vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II),

namelijk :

- 1 Te in de periode van 3 juni 2014 tot en met 14 juli 2018
inbreuk op artikel 5.9.2.1 Vlarem II, meer bepaald de stallen zijn bouwvallig en voldoen niet aan de code van goede praktijk of goed vakmanschap;
- 2 Te in de periode van 3 juni 2014 tot en met 14 juli 2018
inbreuk op artikel 5.9.2.3§2 Vlarem II, meer bepaald de opslagplaatsen voor mengmest zijn niet gebouwd uit duurzame en degelijke materialen volgens de regels van goed vakmanschap

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

De feiten voor zover gepleegd voor 23 februari 2017 omschreven als inbreuk op artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

C.

Te in de periode van 3 juni 2014 tot en met 14 juli 2018

Opzettelijk, in strijd met wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen, zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

Meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 3 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, als natuurlijke persoon of rechtspersoon die afvalstoffen beheert, niet alle maatregelen te hebben genomen die redelijkerwijs kunnen worden genomen om gevaar voor de gezondheid van de mens of voor het milieu, meer bepaald risico voor water, lucht, bodem, fauna en flora, geluids- of geurhinder, schade aan natuur- en landschapsschoon te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken,

namelijk diverse soorten afval (schroot, voertuigwrakken, organisch afval, asbestafval,...) worden opgeslagen zonder enige maatregel om eventuele milieuvuiling te voorkomen.

De feiten zijn strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 16.6.3 §1 eerste lid van het

Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Exploitatieverbod

tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.5 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, te exploiteren, onder verbeurte van een dwangsom van 100 EUR per dag bij overtreding van dit verbod, dit tot op het ogenblik dat de inrichting behoorlijk is vergund.

Herstel (afvalstoffen)

tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten en illegaal opgeslagen afvalstoffen binnen een termijn van 6 maanden na het in kracht van gewijsde treden van de veroordeling, onder verbeurte van een dwangsom van 100 EUR per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Beklaagde wordt vervolgd voor inbreuken op het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het Decreet van 5 april 1995 betreffende het milieubeleid (tenlasteleggingen A en B) en een inbreuk op het Decreet van 23 december 2011 betreffende het beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen (tenlastelegging C).

Beklaagde was uitbater van een landbouwbedrijf aan de _____ te _____

Thans blijkt hij per 1 januari 2019 met pensioen te zijn.

Op 2 juni 2008 werd aan beklagde een vergunning klasse 2 verleend voor een landbouwbedrijf met beperking van de termijn tot 2 juni 2014.

Op 24 februari 2014 werd de hernieuwing van de vergunning geweigerd door het College

van Burgermeester en Schepenen van de gemeente

Beklaagde tekende geen beroep aan tegen deze beslissing, zodat sedert 3 juni 2014 beklagde over geen geldige milieuvergunning beschikte voor de uitbating van zijn bedrijf.

Bovendien bleek de exploitatie niet meer verenigbaar met het gewijzigde RUP.

Een vergunning voor de uitbating van een runderveebedrijf klasse 1 werd bij besluit van 12 februari 2015 door de Bestendige Deputatie geweigerd. (st.12-18). Het beroep van beklagde tegen deze beslissing werd op 27 augustus 2015 door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw afgewezen (st. 76-81).

Naar aanleiding van verschillende controles door de verbalisanten bleek dat beklagde na het verval de vergunning nog steeds exploiteerde.

Er werden illegale afvalstoffen aangetroffen waaronder asbestafval, schroot, autowrakken, bouwpuin, afgedankte autobatterijen, houtafval, plasticfolie, afgedankt maaisel.

Hierdoor had beklagde derhalve geen vergunning.

Het bleek dat het bedrijf ook niet voldeed aan de code van goede praktijk en goed vakmanschap en ook verouderd was.

Bij een laatste controle van het bedrijf op 14 juli 2018 bleek dat het aantal zoogdieren verminderd was tot 9 runderen, doch dat er nog niet toegelaten opslag was van afvalstoffen. Het asbestafval bleek wel verwijderd te zijn (st.137-140).

Beklaagde voert uitvoerig betwisting.

Hij voert aan dat de milieuvergunning van 2 juni 2008 onwettig zou zijn conform artikel 159 Grondwet en dat deze buiten toepassing dient te worden gelaten waardoor een vrijspraak zich zou opdringen voor de feiten onder tenlasteleggingen A.1, A.2 en A.3.

De feiten onder tenlastelegging A.4, A.5, A.6, A.7, A.8 en C zouden verjaard zijn en de feiten onder tenlasteleggingen B.1 en B.2 met betrekking tot de verderzetting van de exploitatie in een verouderde infrastructuur, verwijst hij naar de verlenging van de vergunning van 2 juni 2008 tot 2 juni 2014 door de Gemeente met verwijzing naar de verouderde staat van het bedrijf.

De rechtbank weerhoudt het navolgende met betrekking tot de argumentatie van beklagde.

Met betrekking tot de mogelijke onwettigheid van de vergunning van 2 juni 2008

Beklaagde stelt dat de motieven met betrekking tot de tijdsbeperking van de vergunning manifest onwettig zijn.

Het betreft de leeftijd van de aanvrager en het verouderd karakter van de gebouwen.

Beklaagde tekende geen beroep aan tegen deze vergunning op grond van enige

onwettigheid.

Onafgezien van dit gegeven dat inderdaad niet relevant is, meent de rechtbank dat zijn stelling niet kan gevolgd worden.

De rechtbank is van oordeel dat deze problematiek niet aan de orde is.

Conform artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet dient de rechtbank zich uit te spreken over de wettigheidsexceptie die tegen een overheidsbeslissing wordt ingeroepen. (A.Mast, J. Dujardin, H. Van Damme en J. Vande Lanotte, Overzicht van het Belgisch Administratief recht, Antw. Kluwer Rechtsw., 1999, nr.7603, p.718),

De rechtbank kan de verordeningen en besluiten slechts toepassen voor zover ze wettig zijn.

In rechtsleer en rechtspraak stelt men dat een ambtshalve toetsing zich opdringt (M. Faure, Strafuitsluitingsgronden en toerekeningsperikelen in het Milieustrafrecht, Gent, 1995, p 5-8).

Evenwel dringt zich hier geen toetsing op.

De discussie over de geldigheid van de vergunning is hier niet relevant (Cass., 11 dec. 2001, TMR 2001, 244 e.v. met noot Vansant P., over de irrelevantie van administratieve procedures bij de beslissing over de straf en herstel, p.247 ev.)

Bovendien indien de rechtbank na toetsing conform artikel 159 van de Grondwet zou besluiten tot onwettigheid van de vergunning, levert dit voor beklagde geen vergunde toestand op.

Er was dan ook geen vergunning voor de activiteiten van beklagde voorhanden.

De latere aanvraag voor een vergunning klasse 1 exploitatie gezien de wijziging van het RUP, werd immers ook geweigerd.

Met betrekking tot de mogelijke verjaring van de inbreuken onder de tenlasteleggingen A.4 tot en met A.8 en C.

De rechtbank stelt vast dat uit de vaststellingen van de verbalisanten, ook de laatste vaststellingen op 14 juli 2018 er wel een vermindering was van de opslag van de afvalstoffen en het houden van de runderen doch dat er nog steeds illegale opslag aanwezig was.

Verjaring wordt niet aanvaard gezien het om een voortdurend misdrijf gaat in het kader van het milieubeleid waarop de aangehaalde Cassatierechtspraak door beklagde niet van toepassing is.

Met betrekking tot de onduidelijkheid en tegenstrijdigheid vanwege de overheid over de verouderde structuur van het bedrijf.

Het openbaar ministerie gedraagt zich terzake naar de wijsheid.

De rechtbank aanvaardt hier ook de stelling van beklaagde en meent dat de tenlasteleggingen B.1 en B.2 niet aan beklaagde kunnen verweten worden. Hij wordt hiervoor vrijgesproken.

De rechtbank besluit dat op grond van de gegevens van het strafdossier, de vaststellingen van de verbalisanten, de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.8 en tenlastelegging C lastens beklaagde bewezen zijn.

De rechtbank gaat in op de herstellvordering van het openbaar ministerie tot verwijderen van de afvalstoffen binnen de termijn van 6 maanden, onder verbeurte van dwangsom van 100 euro per dag.

Gezien de stopzetting door beklaagde van zijn bedrijvigheid wordt geen exploitatieverbod opgelegd.

Strafmaat

De feiten zijn ontoelaatbaar vermits in het belang van een goed leefmilieu de opgelegde reglementeringen strikt moeten worden nageleefd.

Rekeninghoudend met de aangvoerde achtergrond en omstandigheden, de stopzetting door beklaagde van zijn bedrijf wordt aan beklaagde een uitstel verleend.

De feiten A.1 tot en met A.8 en C vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

artikel 1 en 8 der wet van 29 juni 1964

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlasteleggingen A en C, alsmede de artikelen 38, 40, 65, 66, 99bis van het Strafwetboek

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Spreekt voor de tenlasteleggingen B1, B2 vrij.

Veroordeelt voor de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7, A8, C vermengd:

tot een geldboete van **5000,00 EUR**, verhoogd met 80 opdecimen en gebracht op **40000,00 EUR**. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete.

Veroordeelt bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten en illegaal opgeslagen afvalstoffen binnen een termijn van 6 maanden na het in kracht van gewijsde treden van de veroordeling, onder verbeurte van een dwangsom van 100 EUR per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

Wijst het gevorderde exploitatieverbod af

Veroordeelt tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

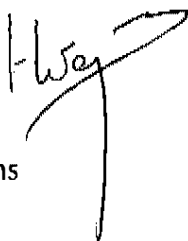
tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op 28,71 EUR.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

- A. Mertens, rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 27 mei 2019 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier H. Weyns.

H. Weyns

A. Mertens